

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۷/۲۸

نویسنده: بهادرا کومار
مترجم: رسول رحیم

اقدام امریکا و پاکستان برای همکاری در جهت پایان دادن به جنگ افغانستان منبع: اندین پنچ لاین ۲۸ جولای ۲۰۱۹

وزارت خارجه ایالات متحد امریکا روز جمعه تصویب یک بسته کمکی ۱۲۵ میلیون دلاری جهت تامین حمایت فنی از واحد طیارات جنگنده "اف - ۱۶" پاکستان را اعلام نمود. از قضا این خبر هنگامی به دهلی جدید رسید که مصادف با بیستمین سالروز تجلیل از دست گرفتن مجدد فرماندهی پسته نظامی "کارگیل" توسط هند پس از سقوط آن در دست پاکستان بود. ونماد چنین پیروزی هند روز شنبه در اظهارات ناریندا مودی بیان شده است که از «قدرت، تصمیم، قابلیت، انضباط و شکیبائی هند» در خنثی گردانیدن اقدامات خصمانه پاکستان سخن به میان آورد.

به طور واضحی واشنگتن در راستای گفت و گوها بین رئیس جمهور ترامپ با عمران خان به تاریخ ۲۲ ماه جولای در کاخ سفید، شروع به «انگیزه دادن» به پاکستان نموده است.

در عین زمان به روز جمعه وزارت دفاع ایالات متحد امریکا در مورد برنامه پیشنهادی برای حمایت پیگیر از یازده هواپیمای " بوئینگ سی-۱۷ گلوبمستر ۳" تذکر داد که در سالهای اخیر امریکا به هند فروخته اند. واشنگتن امیدوار است با بلند نگهداشتن این زردک (اشاره با انگیزه "زردک و چماق" برای انجام کاری توسط چارپایان است) ، می خواهد هند را بفریبد که جانبدار دهلی نیز می باشد.

در اینجا واشنگتن قصد دارد تا با مهارت انتقاد دهلی را از احیای کمک نظامی ایالات متحد امریکا به پاکستان کاهش دهد. البته یک فکر توهم بار خواهد بود که این امر ایجاد توازن در کمکها بین هند و پاکستان پنداشته شود. در واقعیت امر پیشنهاد هند به وزارت دفاع امریکا، پس از طی مراتب فروش آن صرف یک معامله تجاری است که موجب داد و ستد خوب برای فروشندگان امریکائی می گردد. این در حالیکه که کمک نظامی به پاکستان و حمایت لوژستیکی از جنگنده های جت "اف - ۱۶" آن کشور، به معنی امتیاز قائل شدن بوده و بیانگر یک تصمیم سیاسی بزرگ می باشد.

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

دهلی متوجه خواهد شد که کمکهای نظامی ایالات متحد آمریکا به پاکستان ظرفیت تهاجمی آن کشور را افزایش می دهد. زیرا برخی از جتهای " اف - ۱۶ " توانائی حمل سلاحهای هسته ئی را دارند.

در واقعیت "چشم انداز کلی از این اوضاع " نشان می دهد که ایالات متحد آمریکا و پاکستان به سوی همکاری در اجرائی ساختن تصامیمی در حال حرکت اند که توسط ترامپ و عمران خان برای پایان دادن سریع جنگ افغانستان اتخاذ شده است. تقریباً همینکه عمران خان در ۲۳ جولای واشنگتن را ترک نمود، جنرال جو دانفورد لوی درستی ایالات متحد آمریکا به کابل پایتخت افغانستان سفر کرد تا با مقامات امریکائی، ناتو و افغانستان مشورت نماید.

دانفورد گفت که او می خواهد به جنرال اوستین اس میلر قوماندان آمریکا در افغانستان در قسمت تامین همه آنچه او نیاز دارد، اطمینان بدهد. او علاوه نمود که می خواهد نبض عملیات نظامی در افغانستان را معاینه نماید. در واقع سرعت نبض زیاد است، زیرا خروج نیروهای امریکائی از افغانستان در پیش رو قرار دارد.

دانفورد تاکید نمود که مذاکرات سیاسی ماموریت نظامی در افغانستان را تغییر نداده است. او گفت: « ماموریت روز مره جنرال میلر و تیم اش تغییر نکرده است و آنها هنوز با طالبان می جنگند و از اردوی افغانستان حمایت می کنند.»

در اینجا منظور آنست تا یک چهره آرام و شجاع از خود به نمایش گذاشته شود. اما چنان که مایکل موریل معاون پیشین سازمان استخبارات مرکزی امریکا(سی آی ای) به "اگر یوم" گفته است، ایالات متحد امریکا جانبدار « یک راه خروج آبرومندانانه از افغانستان است.» به وزارت خارجه و وزارت دفاع ایالات متحد امریکا این پیام مواصلت نموده است که ترامپ می خواهد بسیار سریع به سوی معامله ای برود که به جنگ افغانستان پایان داده شود. موریل عمیقاً به این شک دارد که آیا معامله ای با طالبان می تواند صلح را تامین کند.

او گفت: « من شرط می بندم که جامعه استخباراتی و خط گذاران سیاسی ایالات متحد امریکا بسیار به خوبی می دانند که نیت طالبان کدامها اند. بنابراین، ما می دانیم که در حال انجام دادن معامله ای می باشیم که فقط برای حفظ آبرو و حیثیت مان است.» موریل اظهارش در گذشته را تکرار نمود که: « طالبان از لحاظ ایدئولوژیک مایل به تقسیم قدرت نیستند.»

با اینهم، یک دور نمای فاجعه بار، بیش از این نمی تواند واشنگتن را از تصمیمش برگرداند. در یک ماموریت موازی، زلمی خلیل نماینده ویژه ایالات متحد امریکا برای افغانستان در ۲۳ جولای از واشنگتن عازم کابل شد(در حال حاضر او با اعضای حکومت افغانستان مذاکره می نماید، زیرا او روی ترغیب گفت وگوهای بین الافغانی، میان طالبان و حکومت افغانستان کار می کند.)

عجالتاً خلیل زاد انتظار دارد که پاکستان به وعده ای وفا نماید که عمران خان به ترامپ داده است و در نتیجه طالبان را ترغیب نماید که با حکومت افغانستان مذاکره نماید.(طالبان از چنین نشستی با عمران خان استقبال نموده اند.)

عمران خان گفته است که: « حالا ، وقتی که پس از ملاقات با رئیس جمهور ترامپ برگردم ... با طالبان ملاقات خواهم نمود، بیشترین کوشش را به عمل در خواهم آورد که با حکومت افغانستان مذاکره کنند، زیرا انتخابات در افغانستان باید فراگیر باشد و طالبان نیز در آن شرکت کنند.»

چنین گپی دشواری به نظر می رسد، اما اخباری که از کابل می رسند حکایت از آن می نمایند که شاید پاکستان قبلاً در این زمینه پیشرفتهائی نموده باشد. عبدالسلام رحیمی وزیر دولت افغانستان برای صلح روز شنبه اعلام نمود که: «ما (حکومت افغانستان) در حال تدارک برای گفت وگوهای مستقیم (با طالبان) هستیم. حکومت توسط یک هیئت ۱۵ عضوی نمایندگی می شود. ما با همه جناحها در حال کار کردن هستیم و امیدواریم تا دو هفته آینده این نشست در یک کشور اروپائی برگزار شود.»

اسلو پایتخت ناروی محل برگزاری این نشست مهم بین نمایندگان حکومت افغانستان و طالبان یاد شده است. طالبان تا هنوز از تقاضای قدیمی شان دایر براین رو گردان نشده اند که نخست باید با ایالات متحد امریکا توافق صورت گیرد. امکان دارد چنین توافقی بعد از دور نهم گفت وگوهای ایالات متحد امریکا با طالبان در دوحه در هفته پیش رو اعلام گردد.

در واقع ما شاهد یک چرخش دیپلوماتیک سراپا جالب و چشمگیر هستیم که هم توسط و هم در بین پنج بازیگر عمده اجرا می شود. بدین معنا که: ترامپ خواهان یک خروج شتابان امریکا از افغانستان است، توقع می رود که عمران خان به وعده اش وفا نماید، یعنی عمران خان از طریق اقداماتی طالبان را ترغیب به عقلانی اندیشیدن می نماید و متقابلاً انتظار دارد که ایالات متحد امریکا به طور سخاوتمندانه ای خود را با منافع پاکستان انطباق دهد. اشرف غنی رئیس جمهور افغانستان در حالی که بر لوحه دیوار، خروج درنگ نا پذیر ایالات متحد امریکا را می بیند، هنوز هم امیدوار است برای دور دوم رئیس جمهور افغانستان گردد. خلیل زاد تلاش می ورزد تا حکومت بی میل افغانستان را متقاعد به توافق امریکا با طالبان سازد، در حالی که در عین زمان با طالبان در مورد یک خروج منظم ایالات متحد امریکا مذاکره می نماید- البته از موضع ضعیف، و طالبان امیدوار به یک پیروزی محسوس اند. مسائل بررسی نشده فراوانی وجود دارند. اما قطب نما قبلاً تنظیم شده است.

پایان